

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

1430 - 14

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເລກທີ...../ກຊສ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ. 31. 10. 2023

ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 573/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2021;
- ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 0832/ກຊສ, ລົງວັນທີ 7 ກຸມພາ 2017;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ສະບັບເລກທີ. 0592.../ກຊສ.ກຊນ, ລົງວັນທີ. 31/05/2023

ລັດຖະມົນຕີ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດລະບຽບການ, ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຄຳມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບທີ່ດີຂອງນໍ້າ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ແນໃສ່ທູດຜ່ອນມົນລະພິດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ແຫຼ່ງນໍ້າ, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ລະບົບນິເວດ, ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງ ຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຂຶ້ນບັນຊີ, ການ ວາງແຜນ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຟື້ນຟູ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ຢູ່ໃນແມ່ນໍ້າ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ນໍ້າອື່ນໆ ຕາມທຳມະຊາດ ລວມທັງການດຳເນີນໂຄງການ ແລະ ກິດ ຈະການຕ່າງໆຢູ່ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບນໍ້າ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ເກີນຄຳມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ.

ການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວາງ ແຜນການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ເປັນຕົ້ນ ການບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ, ການຕິດຕາມ ກວດກາການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຢູ່ໃນຂອບ ເຂດຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ໂຮງງານ, ໂຮງແຮມ, ຄອນໂດມິນຽມ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ຄົວເຮືອນ, ກະສິກຳ ແລະ ກິດ ຈະການອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ນໍ້າມີຄຸນນະພາບດີ ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ແລ້ວຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍ ອອກສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າທຳມະຊາດ, ຮ່ອງນໍ້າ ຫຼື ຄອງນໍ້າສາທາລະນະ.

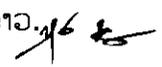
ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນທາດແຫຼວ ຊຶ່ງແມ່ນຊັບພະຍາກອນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນພື້ນຖານກວ່າໝູ່ໃນບັນດາຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ;
2. ຄຸນນະພາບນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ, ຊີວະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທາງເຄມີຂອງນ້ຳ ທີ່ເໝາະສົມໃນການອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງອາໄສຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທາງນ້ຳ;
3. ນ້ຳເປື້ອນ ໝາຍເຖິງ ນ້ຳທີ່ມີສິ່ງປົນເປື້ອນເກີນຄ່າມາດຕະຖານ ຫຼື ນ້ຳທີ່ຜ່ານການນຳໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງພາໃຫ້ນ້ຳປ່ຽນຄຸນນະພາບ ເຊັ່ນ ນ້ຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ຕະຫຼາດ, ຊຸມຊົນ, ກະສິກຳ, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນ;
4. ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນນ້ຳ ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
5. ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງ ໂຕຊີ້ວັດໃນສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມໃດໜຶ່ງ ຂອງມາດຕະຖານຄຸນນະພາບທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ລວມທັງສິ່ງລົບກວນ ເຊິ່ງກຳນົດເປັນຄ່າມາດຕະຖານລວມ ສຳລັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ທົ່ວໄປ;
6. ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ໝາຍເຖິງ ຄ່າປະລິມານ ຂອງທາດເຄມີທີ່ເຈືອປົນຢູ່ໃນນ້ຳ, ດິນ ແລະ ອາກາດ ລວມທັງສິ່ງລົບກວນທີ່ເປັນຕົວເລກ ແລະ ຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ;
7. ໂຕວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ປັດໄຈກຳນົດການກວດສອບຕາມແຕ່ລະປະເພດມົນລະພິດ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມ ເພື່ອວັດແທກຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຕາມຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດທີ່ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງມີສັນຍາລັກເປັນຕົວເລກ ຫຼື ຕົວອັກສອນທາງດ້ານເຄມີ;
8. ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ໂຕວັດແທກ, ຫົວໜ່ວຍ, ຄ່າມາດຕະຖານຂອງຄຸນນະພາບນ້ຳທີ່ອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ, ເຄມີ, ແລະ ຊີວະພາບຂອງນ້ຳ ເພື່ອເປັນເກນສົມທຽບຄຸນນະພາບນ້ຳຢູ່ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ນ້ຳອື່ນໆ ຕາມທຳມະຊາດ;
9. ກຳນົດໂຕວັດແທກການຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ບັນດາໂຕວັດແທກ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ ໃນການກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳ ຄື ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳທຳມະຊາດ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ເພື່ອເບົ້າໝາຍເຝົ້າລະວັງຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ສະເພາະ ຕາມສະພາບຕົວຈິງ;
10. ນ້ຳເປື້ອນທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ໝາຍເຖິງ ນ້ຳເປື້ອນທີ່ໄດ້ຜ່ານການກຳຈັດ ຫຼື ທຳລາຍສິ່ງປົນເປື້ອນ ແລະ ສ່ວນປະກອບທີ່ປົນມາກັບນ້ຳ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງທາດເຈືອປົນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ກ່ອນຈະປ່ອຍອອກສູ່ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບນິເວດທາງນ້ຳ;
11. ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ໝາຍເຖິງ ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ຈາກການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ໂຮງງານ, ໂຮງແຮມ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ຄົວເຮືອນ, ກະສິກຳ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການສໍາຫຼວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ

ມາດຕາ 5 ການສໍາຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີຄຸນນະພາບນໍ້າ

ການສໍາຫຼວດຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນສະພາບຄຸນນະພາບນໍ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ຂໍ້ມູນທີ່ອາດເປັນສາເຫດສິ່ງຜິດກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບນໍ້າ, ກວດຄຸນນະພາບນໍ້າກັບທີ່ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງນໍ້າເພື່ອມາວິໄຈຢູ່ຫ້ອງທົດລອງ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ. ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນດໍາເນີນຕາມແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າອື່ນໆ ຕາມທໍາມະຊາດ, ຈຸດຕິດຕາມຄຸນນະພາບນໍ້າ ລວມທັງຢູ່ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ.

ການຂຶ້ນບັນຊີ ຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ການສັງລວມ, ຈັດໝວດ ແລະ ໃສ່ລະຫັດຂໍ້ມູນຄຸນນະພາບນໍ້າແລ້ວ ນໍາເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຄຸນນະພາບນໍ້າ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ວິເຄາະບັນຫາ, ສະໜັບສະໜູນໃນການຕັດສິນໃຈສໍາລັບການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ.

ການສໍາຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີຄຸນນະພາບນໍ້າ ໄດ້ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວສິ່ງໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ບ່ອນວິສາຫະກິດຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວນໍາສິ່ງໃຫ້ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສັງລວມຂຶ້ນບັນຊີລວມສູນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ພ້ອມທັງລາຍງານອົງການປົກຄອງ ຂຶ້ນແຂວງຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວນໍາສິ່ງໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ສັງລວມຂຶ້ນບັນຊີລວມສູນໃນຂອບເຂດແຂວງຂອງຕົນ ພ້ອມທັງລາຍງານອົງການປົກຄອງ ຂຶ້ນເມືອງຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 6 ແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ

ແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ແຜນການທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ກຳນົດເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າໃນແຕ່ລະເຂດຢູ່ຕາມ ແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າອື່ນໆ ຕາມທໍາມະຊາດ ລວມທັງຢູ່ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸນນະພາບນໍ້າ ຊຶ່ງແຜນຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍຈາກແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງແລ້ວ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ ຕາມແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າອື່ນໆ ຕາມທໍາມະຊາດ ລວມທັງຢູ່ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸນນະພາບນໍ້າ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບ.

ການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ ໄດ້ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຮັບຜິດຊອບສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ ຕາມອ່າງຮັບນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານສອງປະເທດ ຫຼື ສອງແຂວງຂຶ້ນໄປ

2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຮັບຜິດຊອບສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ຕາມອ່າງຮັບນ້ຳຂະໜາດກາງ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຕີນ.

3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ຮັບຜິດຊອບສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ຕາມອ່າງຮັບນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນຕີນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ຮັບຜິດຊອບປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດແດນຂອງ ຕີນ.

ມາດຕາ 7 ເນື້ອໃນແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດເນື້ອໃນແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕີນ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສັນຖານ ຂອງແຕ່ລະອ່າງຮັບນ້ຳ.

ແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ ປະກອບມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ທິດທາງລວມການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ;
2. ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍລວມຂອງແຜນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ;
3. ບັນດາວຽກງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ;
4. ບັນດາວຽກງານຈຸດສຸມໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃນແຕ່ລະເຂດ;
5. ກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ.

ໝວດທີ 3

**ການປົກປັກຮັກສາ, ການຟື້ນຟູ
ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳ**

ມາດຕາ 8 ການປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງມີມາດຕະການປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ການກຳຈັດຕະກອນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ ຂອງໂຮງ ການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໂຄງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງ ແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;
2. ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຕະກອນ ທີ່ຢູ່ອ່າງເກັບນ້ຳຂອງຕີນ;
3. ບັນດາກິດຈະການການບໍລິການ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຕຶກອາຄານ, ຄອນໂດມີນຽມ, ເຮືອນ ຈັດສັນ, ຮ້ານອາຫານ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງໝໍ, ຟາມລ້ຽງສັດ, ຮ້ານລ້າງລົດ ຕ້ອງສ້າງລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ກຳ ຈັດຕະກອນ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຕາມແຕ່ລະປະເພດ ຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ ເພື່ອຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;
4. ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນຈາກຄົວເຮືອນ ລົງຮ່ອງນ້ຳສາທາລະນະ ຫຼື ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ຕ້ອງສ້າງອ່າງບຳ ບັດນ້ຳເປື້ອນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ການນຳໃຊ້ເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ຢາປາບສັດຕູພືດ, ປຸຍເຄມີ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນເຂດໃກ້ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ໄຫຼລົງແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
6. ກວດກາຄຸນນະພາບນ້ຳ ຕາມແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແລະ ຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະກຳໃຫ້ເກີດ ມົນລະພິດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ໃນກໍລະນີດໍາເນີນກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນ ແລະ ໃກ້ເຂດແຫຼ່ງນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນຕົມ ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ໃຫ້ມີການຮົ່ວໄຫຼຂອງນໍ້າມັນ ຫຼື ສານເຄມີ, ການຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 9 ການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ

ການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເຊື່ອມໂຊມກັບຄືນສູ່ສະພາບດີ ຫຼື ປົກກະຕິ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການບຳບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຊີວະພາບ ແລະ ກາຍຍະພາບ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ.

ການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າຄືນ ພ້ອມທັງລະດົມທົນຮອນ, ສະຕິປັນຍາ, ເຫຼືອແຮງ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນຕ່າງໆ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຟື້ນຟູ.

2. ການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແກ້ໄຂ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ປັບປຸງ ແລະ ຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການທາງຊີວະພາບ, ເຄມີ, ກາຍຍະພາບ ແລະ ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ໂດຍຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນການຟື້ນຟູຄຸນນະພາບນໍ້າ.

ມາດຕາ 10 ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າອື່ນໆ ຕາມທຳມະຊາດ ລວມທັງຢູ່ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ນໍ້າໜ້າດິນ ແລະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສະໜອງນໍ້າ ເຂົ້າໃນການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ, ການອະນຸລັກລະບົບນິເວດທາງນໍ້າ, ການປະມົງ, ການກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນເປັນປົກກະຕິ ເຊັ່ນ ປະຈຳວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ, ໄຕມາດ, ປະຈຳ ຫົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ພ້ອມທັງສົ່ງຜົນຂອງການຕິດຕາມວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຊາບ ເປັນປະຈຳເດືອນ, ໄຕມາດ, ປະຈຳ ຫົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ.

ມາດຕາ 11 ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນໍ້າ ໂດຍການປະກອບສ່ວນທາງແຮງງານ, ທົນຮອນ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ອື່ນໆ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປຸກຕົ້ນໄມ້, ຮັກສາຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພຶດຕາມແຄມນໍ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ການອະນາໄມຕາມແຄມນໍ້າ, ຄອງນໍ້າ ໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ, ການເຜົາຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ.

ໝວດທີ 4
ການສໍາຫຼວດ ການຂຶ້ນບັນຊີ,
ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ

ມາດຕາ 12 ການສໍາຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການສໍາຫຼວດການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ອອກຈາກເຂດ ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ໂຮງງານ, ໂຮງແຮມ, ຄອນໂດມິນຽມ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ຄົວເຮືອນ, ກະສິກຳ ແລະ ກິດຈະ ການອື່ນໆ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຂຶ້ນບັນຊີ. ຕິດຕາມ ກວດກາການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຄ່າມາດຕະຖານ ສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ.

ການຂຶ້ນບັນຊີການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ການບັນທຶກ, ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາການປ່ອຍນໍ້າ ເປື້ອນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ການສໍາຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນໄດ້ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະ ນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວສິ່ງໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ບ່ອນໂຄງ ການ ຫຼື ກິດຈະການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະ ມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະ ໄລຍະ;

2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວນຳສິ່ງໃຫ້ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ກະ ຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສັງລວມ ພ້ອມທັງລາຍງານອົງການປົກຄອງ ຂຶ້ນແຂວງ ຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

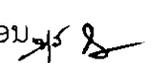
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວນຳສິ່ງໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳ ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ສັງລວມ ພ້ອມທັງລາຍງານອົງການປົກຄອງ ຂຶ້ນເມືອງ ຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 13 ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ແຜນການທີ່ກຳນົດປະລິມານນໍ້າທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ປ່ອຍອອກສູ່ ທຳມະຊາດໃນແຕ່ລະວັນ, ກຳນົດພື້ນທະຂອງຜູ້ປະກອບການ, ກຳນົດພື້ນທີ່ຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນ, ລະບົບບຳບັດ ນໍ້າເປື້ອນ ລວມທັງຈຸດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາດ້ານຄວາມປອດໄພ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແຕ່ລະຂະໜາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ພາກສະເໜີຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ;
2. ພາບລວມຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
3. ລະບົບການນຳໃຊ້ນໍ້າເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ;
4. ຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ນໍ້າ;
5. ລະບົບບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ບໍລິມາດການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ.

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ນໍ້າ ຕ້ອງສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ມາດຕາ 14 ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ

ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ແມ່ນ ການກໍາຈັດ ຫຼື ທໍາລາຍສິ່ງປົນເປື້ອນ ແລະ ສ່ວນປະກອບທີ່ປົນມາກັບນໍ້າ ຫຼື ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງທາດເຈືອປົນ ໂດຍຜ່ານລະບົບບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ນໍ້າເບື້ອນບໍ່ເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ກ່ອນຈະປ່ອຍອອກສູ່ ແຫຼ່ງນໍ້າທໍາມະຊາດ, ຮ່ອງນໍ້າ ຫຼື ຄອງນໍ້າສາທາລະນະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການລະບາຍ ຫຼື ປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ອອກຈາກໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄອງ ຫຼື ທໍລະ ບາຍນໍ້າ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮັບຜິດຊອບໃນການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທີ່ຕົນສ້າງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 15 ຮູບແບບການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ

ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນປະກອບມີ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງຊີວະພາບ;
2. ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງເຄມີ;
3. ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງກາຍຍະພາບ.

ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຸ້ມແນະນໍາ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມມົນລະ ພິດທາງນໍ້າ ທີ່ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 16 ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງຊີວະພາບ

ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງຊີວະພາບ ແມ່ນ ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ໂດຍນໍາໃຊ້ຈຸລິນຊີໃນການດູດຊຶມ ທີ່ຢູ່ ໃນນໍ້າເບື້ອນນັ້ນ ເປັນຕົວຊ່ວຍໃນການຍ່ອຍສະຫຼາຍຄວາມເນົາເສຍຂອງນໍ້າ ແລະ ອາດມີການລ້ຽງຈຸລິນຊີເພີ່ມ ເຕີມ ພ້ອມປັບສະພາບແວດລ້ອມ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບປະລິມານຄວາມເນົາເສຍຂອງນໍ້າເບື້ອນທີ່ຕ້ອງການບໍາ ບັດ.

ລະບົບການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງຊີວະພາບປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບົບບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ໂດຍຂະບວນການແບບເຕີມອາກາດ (Aerobic Process);
2. ລະບົບໜອງເຕີມອາກາດ (Aerated Lagoon - AL);
3. ລະບົບຕົກຕະກອນໝູນວຽນ (Activated Sludge - AS);
4. ລະບົບຈານໝູນເພີ່ມຜິວສໍາພັດ (Rotating Biological Contactor - RBC);
5. ລະບົບໂຮຍນໍ້າຜ່ານກ້ອນມິເດຍ ຫຼື ໂຕກັນຕອງ (Trickling filters - TF);
6. ລະບົບອ່າງປະຕິກອນແບບເປັນຊຸດ (Sequence Batch Reactor - SBR);
7. ລະບົບບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນໂດຍຂະບວນການບໍ່ເຕີມອາກາດ (Anaerobic Process);
8. ຖັງບໍາບັດອາຈິມແບບສໍາເລັດຮູບ (Septic Tank);
9. ລະບົບບໍາບັດແບບປິດບໍ່ເຕີມອາກາດ, ແກັສຊີວະພາບ (Anaerobic Membrane Bioreactor, Biogas);
10. ລະບົບບໍາບັດແບບບໍ່ເຕີມອາກາດທີ່ມີຊັ້ນຕະກອນຢູ່ຂ້າງເທິງ (Upflow anaerobic sludge blanket).

ມາດຕາ 17 ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງເຄມີ

ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງເຄມີ ແມ່ນ ການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທີ່ເສຍຄຸນນະພາບ ຫຼື ມີທາດເຄມີທີ່ເຈືອປົນ ໃນນໍ້າດັ່ງກ່າວ ໃນປະລິມານຫຼາຍທີ່ມີຄວາມເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງໄດ້ປັບສະພາບ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ເປັນພິດທີ່ຮ້າຍແຮງລົງ ແລະ ແຍກເອົາທາດແຂງແຂວນລອຍ ຫຼື ທາດແຂງທີ່ຕົກຕະກອນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະ ໂຫຍດໃນການນໍາມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ນໍາໄປກໍາຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກທາງດ້ານວິຊາການ.

ຂະບວນການບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນທາງເຄມີປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຕົກຕະກອນທາງເຄມີ (chemical precipitation);
2. ການແຍກທາດດ້ວຍການແລກປ່ຽນຄ່າບັນຈຸ (ion exchange);
3. ການປັບສະພາບໃຫ້ເປັນກາງ (neutralization);
4. ການດູດຊັບ (adsorption, Activated carbon);
5. ການຂ້າເຊື້ອ (disinfection, by chlorination/dechlorination, ozone).

ມາດຕາ 18 ການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນທາງກາຍຍະພາບ

ການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນທາງກາຍຍະພາບ ແມ່ນ ການແຍກອະນຸພາກຂອງທາດ ທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ອອກ ຈາກນໍ້າເປື້ອນ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການກໍາຈັດທາດແຂງທີ່ສາມາດຕົກຕະກອນໄດ້ງ່າຍ.

ການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນທາງກາຍຍະພາບ ປະກອບມີຂະບວນການ ດັ່ງນີ້:

1. ການແຍກໄຂມັນ, ນໍ້າມັນ (Grease tap);
2. ການກອງ (Filtration) ດ້ວຍວັດສະດຸທໍາມະຊາດ (Rapid sand);
3. ການກອງດ້ວຍວັດສະດຸສັງເຄາະ ແລະ ຄວາມດັນ (Membrane, Reverse Osmosis);
4. ການຕົກຕະກອນ (Sedimentation coagulation, flocculation).

ໝວດທີ 5

ການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ມາດຕາ 19 ການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

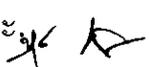
ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ໄດ້ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ມີບໍລິມາດການປ່ອຍຫຼາຍ ກວ່າ ຫ້າສິບ ແມັດກ້ອນຕໍ່ມື້;
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີບໍລິມາດການປ່ອຍຫຼາຍກວ່າ ສິບ ຫາ ຫ້າສິບ ແມັດກ້ອນຕໍ່ມື້;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີບໍລິມາດການປ່ອຍບໍ່ເກີນ ສິບ ແມັດກ້ອນຕໍ່ມື້. ສໍາລັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຈາກຄົວເຮືອນ ທີ່ບໍ່ເກີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ບໍ່ຈໍາເປັນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າບໍລິການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສໍາລັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕາມມາດຕະຖານ ສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ມາດຕາ 20 ຕົ້ອນໄຂຂອງການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ມີຕົ້ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງສໍາເລັດທຸກຂະບວນການ ຂອງການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ຫຼື ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍ ນໍ້າເປື້ອນ;
2. ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ມີໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ແຜນແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ມີເຕັກນິກ, ມີລະບົບບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ ລວມທັງສະຖານີຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ຕາມຄວາມ ເໝາະສົມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໜັງວັດແທກປະລິມານການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ກ່ອນປ່ອຍອອກສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າທໍາມະຊາດ, ຮ່ອງ ນໍ້າ ຫຼື ຄອງນໍ້າສາທາລະນະ

ມາດຕາ 21 ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ;
2. ແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ຈາກຫ້ອງທົດລອງ ກ່ອນຈະປ່ອຍອອກ;
4. ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ຂອງແຫຼ່ງນໍ້າທຳມະຊາດ ໃນເຂດພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງ ກັບຈຸດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຈາກຫ້ອງທົດລອງ;
5. ສຳເນົາໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ແຜນແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ສຳເນົາໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ນໍ້າ ສຳລັບຂະໜາດກາງ ແລະ ໃຫຍ່, ສ່ວນຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນບໍ່ມີ;
7. ສຳເນົາຄູ່ມືເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງລະບົບບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ;
8. ແຜນວາດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການ ແລະ ຈຸດພິກັດ (GPS) ທີ່ຕັ້ງຂອງລະບົບບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ ພ້ອມທັງຈຸດ ທີ່ຈະປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມພາຍນອກ;
9. ໃບຢັ້ງຢືນເຕັກນິກລະບົບການບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການອອກອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ມີຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ;
2. ກວດກາເອກະສານ;
3. ກວດກາພື້ນທີ່ຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ;
4. ພິຈາລະນາ ການອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳເລັດຂະບວນການອອກອະນຸຍາດ ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວຫ້າ ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 23 ການຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍ ນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດກາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍ ນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 24 ການກວດກາເອກະສານ

ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຫຼື ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງ ການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລ້ວ ໃຫ້ດຳເນີນການກວດກາເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ມື້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນເວລາພິຈາລະນາ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມ ຈຳເປັນສາມາດຮຽກເອົາເອກະສານ ຫຼື ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຈາກຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຫຼື ເຊີນ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າມາຊີ້ແຈງ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ລົງກວດກາຢູ່ພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຮັບປະກັນຕື່ມ.

ໃນກໍລະນີເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຂໍອະນຸ ຍາດຊາບພາຍໃນ ສາມວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ມື້ສຳເລັດການກວດກາເອກະສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 25 ການກວດກາພື້ນທີ່ຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຫຼື ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ດໍາເນີນການກວດກາພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນລະອຽດຕາມ ແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດກາງ ຫຼື ແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດນ້ອຍ ຂອງຜູ້ທີ່ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ. ການລົງກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຊາບລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ່ວຍສາມວັນ ລັດຖະການ ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື. ການກວດກາພື້ນທີ່ຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີລົງກວດກາຕົວຈິງ.

ສໍາລັບ ການກວດກາພື້ນທີ່ຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານກວດກາພື້ນທີ່ຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ພ້ອມທັງຖ່າຍຮູບສະຖານທີ່, ອຸປະກອນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ລະບຸໃນແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດກາງ ຫຼື ແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີລົງກວດກາຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 26 ການພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ເປັນຕົ້ນໄປ.
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດກາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ເຈົ້າເມືອງ, ເຈົ້ານະຄອນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ເປັນຕົ້ນໄປ;

ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ເຫັນດີການອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຊາບພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 27 ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການບໍາບັດແລ້ວໃຫ້ແກ່ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຊຶ່ງມີອາຍຸນໍາໃຊ້ ສອງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການສະເໜີຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງນໍ້າເປື້ອນຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍໃນນໍ້າເປື້ອນ. ມອບໃຫ້ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຮູບແບບ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ.

ມາດຕາ 28 ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ການບັນທຶກ ແລະ ການຢັ້ງຢືນຄືນໃໝ່ໃນເວລາໝົດອາຍຸ ສອງ ປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຫາພາກສ່ວນທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກ່ອນໃບອະນຸຍາດ

ດັ່ງກ່າວຈະໝົດອາຍຸ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກສິບ ວັນ. ສຳລັບການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 21, 22, 23, 24 ແລະ 25 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສະເໜີຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະບໍ່ສາມາດດຳເນີນການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນດັ່ງກ່າວໄດ້ ແລະ ຈະຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ແລະ 30 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ມີຈຸດປະສົງປ່ຽນແປງໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ເປັນຕົ້ນ ການຂະຫຍາຍ, ການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ປະລິມານການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ເພື່ອຂໍອອກໃບອະນຸຍາດຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 29 ການໂຈະໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ຈະຖືກໂຈະຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ໂດຍໃຫ້ໂອກາດປັບປຸງແກ້ໄຂ;
2. ບໍ່ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນ ສອງ ຄັ້ງ ຈາກພາກສ່ວນອອກໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ;
3. ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ວັດຖຸປະກອນ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໃນການບຳບັດນໍ້າເບື້ອນ;
4. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ;
5. ປົດບັງ, ເຊື່ອງອຳ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
6. ຖືກຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ນໍ້າ.

ຖ້າຫາກພົບເຫັນກໍລະນີໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຈະຖືກໂຈະໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ໂດຍມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອໃຫ້ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ປັບປຸງແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີແຈ້ງໂຈະ ຕ້ອງນຳສິ່ງໜັງສືແຈ້ງໂຈະດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ, ກິດຈະການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ມາດຕາ 30 ການຖອນໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ຈະຖືກຖອນຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້;
2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້;
3. ບໍ່ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນ ສາມ ຄັ້ງ ຈາກພາກສ່ວນອອກໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ;
4. ບໍ່ດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາໃດໜຶ່ງພາຍຫຼັງທີ່ຖືກໂຈະ ແລະ ໄດ້ຮັບແຈ້ງເຕືອນ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ.

ໃນກໍລະນີແຈ້ງຖອນ ຕ້ອງນຳສິ່ງໜັງສືແຈ້ງຖອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ, ກິດຈະການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ນໍ້າ.

ໝວດທີ 6

ການກວດກາວິຊາການການ

ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ, ການເກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ມາດຕາ 31 ການກວດກາວິຊາການການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການກວດກາວິຊາການການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ສໍາລັບຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ພັນທະການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ, ເງື່ອນໄຂຂອງໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ.

ການຕິດຕາມ ກວດກາການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ດໍາເນີນໄປພ້ອມກັບການກວດກາວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ວ່າດ້ວຍການຕິດຕາມ ກວດກາວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມ ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຂອງບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນໍ້າ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ນໍ້າໜ້າດິນ ແລະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສະໜອງນໍ້າ ເຂົ້າໃນການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ, ການອະນຸລັກລະບົບນິເວດທາງນໍ້າ, ການປະມົງ, ການກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ອື່ນໆ.

ການຕິດຕາມ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນເປັນປົກກະຕິ ເຊັ່ນ ປະຈໍາວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ, ໄຕມາດ, ປະຈໍາ ຫົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈໍາປີ ພ້ອມທັງສົ່ງຜົນຂອງການຕິດຕາມວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຮັບຊາບເປັນປະຈໍາເດືອນ, ໄຕມາດ, ປະຈໍາ ຫົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈໍາປີ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈໍາເປັນ, ເຫດການສຸກເສີນ ຫຼື ມີຄໍາສະເໜີຈາກສັງຄົມ ກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດຕິດຕາມ ກວດກາໄດ້ທັນທີ ໂດຍແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ເພື່ອຕິດຕາມ ກວດກາກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ງົບປະມານສໍາລັບການຕິດຕາມ ກວດກາ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ງົບປະມານຕິດຕາມ ກວດກາວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ທີ່ມອບເຂົ້າກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 32 ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ຄະນະສະເພາະກິດກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫົວໜ້າກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ນໍາສະເໜີຫົວໜ້າກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ ຄົ້ນຄວ້ານໍາສະເໜີລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຂັ້ນກະຊວງ ຊຶ່ງປະກອບມີ ຫົວໜ້າກົມ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈໍານວນໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃນກົມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າກົມກອງກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນກະຊວງ, ຕາງໜ້າກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ວິຊາການຈໍານວນໜຶ່ງ ເປັນກໍາມະການ.

2. ຫົວໜ້າພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ນໍາສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງຊຶ່ງປະກອບມີ ຄະນະພະແນກ, ຫົວໜ້າຂະແໜງ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງຈໍານວນໜຶ່ງ ເປັນກໍາມະການ.

3. ຫົວໜ້າຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ນຳສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການ ປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນຂັ້ນເມືອງ ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ ຊຶ່ງປະກອບມີ ຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ, ອົງ ການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນກຳມະການ.

ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະສະເພາະກິດກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ

ຄະນະສະເພາະກິດກວດກາວິຊາການກ່ຽວກັບການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກະກຽມ ແລະ ວາງແຜນ, ດຳເນີນການກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການກວດກາ;
2. ກວດກາເປົ້າໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ;
3. ຮຽກເອົາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພີ່ມເຕີມ ຈາກເປົ້າໝາຍກວດກາ;
4. ຮຽກ ຫຼື ເຊີນ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ, ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າມາໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການກວດກາ;
5. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງເປົ້າໝາຍກວດກາທີ່ຕົນໄດ້ຮູ້ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກສຳເລັດການກວດກາ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 34 ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ຂະແໜງການເງິນ ເກັບຄ່າທຳນຽມ ກ່ຽວກັບການອອກໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຕາມການຄິດໄລ່ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນ ຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ເກັບຄ່າບໍລິການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ. ສຳລັບ ວິທີການຄິດໄລ່ຄ່າບໍລິການການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

**ໝວດທີ 7
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 36 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະ ການ.

ມອບໃຫ້ກົມຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກວດກາຄືນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ໃນໄລຍະ ຜ່ານມາຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ດຳເນີນການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ ສຳເລັດພາຍໃນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຖ້າໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການໃດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແຈ້ງການ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກເດືອນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາ ຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ນ້ຳ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ຂໍ້ກຳນົດ ຫຼື ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີ

ນ.ບຸນຄຳ ວໍລະຈິດ